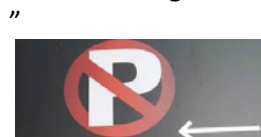

AFGØRELSE FRA PARKERINGSKLAGENÆVNET**3. december 2024****Sagsnummer:** 4475**Klageren:****Indklagede:** APCOA PARKING DANMARK A/S
Hjulmagervej 4 B
7100 Vejle**Klagen vedrører:** Kontrolafgift på kr. 795,- pålagt for overtrædelse af de skilte vilkår om parkering forbudt.
Køretøjet i sagen var på tidspunktet for kontrolafgiftens udstedelse parkeret hvor der var parkering forbudt, idet klageren har anført, at der alene var tale om en af- og pålæsning.**Parternes krav:** Klageren ønsker kontrolafgiften annulleret.
Indklagede ønsker kontrolafgiften opretholdt.**Nævnets sammensætning:** Nævnensformand, dommer Mette Søgaard Vammen
Thomas Jørgensen, DPPB
Simon Kildeby, FDM**SAGENS OMSTÆNDIGHEDER:**

Denne sag vedrører en kontrolafgift pålagt den 4. september 2020, kl. 16:05-16:10 for parkering med køretøjet med reg.nr. [redacted] på et område benævnt: "9238, Østre Havn, 9000 Aalborg".

Afgiften er pålagt med begrundelsen: "Parkering forbudt".

Der er fremlagt foto af eksempel på skiltningen på p-pladsen. Af skiltningen fremgår:

ALLE DAGE 00.00 – 24.00

PARKERING FORBUDT

..."

Af sagens oplysninger fremgår, at køretøjet var parkeret hvor der var parkering forbudt, idet klageren har anført, at der alene var tale om en af- og pålæsning.

PARTERNES SYNSPUNKTER OVER FOR PARKERINGSKLAGENÆVNET:

Klageren har særligt anført følgende:

”I forbindelse med en af- og pålæsning på adressen Østre Havnegade 36B blev en kontrolafgift udstedt på grundlag af en påstand om ulovlig parkering.”

” ...

Ad. indklagedes principale påstand

Af indklagedes principale påstand fremgår det, at indklagede påstår sagen afvist under henvisning til vedtægter for Parkeringsklagenævnet § 5, stk. 2, nr. 3, da de ikke mener at sagen egner sig til behandling ved nævnet, som følge af, at indklagede ikke vil kunne fremføre vidnebevis.

Hvis sagen skulle afvises på dette grundlag, ville det svække parkeringsklagenævnets evne til at træffe afgørelse i parkeringssager generelt. Det ville ganske enkelt stride med parkeringsklagenævnets formål, hvis sagen ville kunne afvises på dette grundlag.

Dette er begrundet i det forhold, at parkeringselskaber til hver en tid vil kunne påberåbe sig denne vedtægt, og dermed få et flertal af sager afvist. Desuden så er den foreliggende sags genstand veldokumenteret fra begge parter side, hvorfor fremførelse af vidnebevis fremstår unødvendigt. Såfremt sagen kræver vidnebevis, må indklagede kunne vedhæfte parkeringskontrollørens notat, som de desuden selv fremhæver i svarskriftet.

Indklagede anfører herudover, at behandling af sagen ved parkeringsklagenævnet vil medføre tilsidesættelse af indklagedes processuelle retssikkerhed.

Da jeg står som sagens svage part, vil afvisning i nævnet i særdeleshed være byrdefuldt for mig, da jeg i så fald vil være nødsaget til at indbringe sagen for domstolene, og afholde udgifterne hertil. Og det er jo netop det, som er nævnets formål, nemlig, at jeg som privatperson skal kunne få prøvet uretmæssige kontrolafgifter, som alternativ til omkostelig domstolsprøvelse.

Af disse årsager mener jeg ikke, at sagen bør kunne afvises på dette grundlag, da det simpelthen strider med parkeringsklagenævnets formål.

Ad. indklagedes subsidiære påstand.

Twisten mellem indklagede og jeg angår en påstand om en ulovlig parkering. Der er aldrig foretaget en ulovlig parkering, men en lovlig af- og pålæsning. Dette fremgår af færdselslovens § 2, nr. 18, 2. pkt. hvorefter standsning med henblik på af- og pålæsning, ikke anses for en parkering.

Jeg vil foruden henvise til bestemmelsens formål. Det skal være muligt, at foretage af- og pålæsning af gods, uden at foretage en ulovlig parkering. Hvis dette ikke var muligt, ville det ganske enkelt blive alt for byrdefuldt for borgerne, såfremt der skulle foretages en flytning. Desuden er der på pladsen KUN skiltet med parkering forbudt, hvorfor det herfra må udledes, at en standsning med henblik på af- og pålæsning er tilladt. Jeg henviser i øvrigt til koncipistreglen, hvoraf det følger evt. uklarheder i skiltningen må komme indklagede til skade, jf. UfR 2012.1962 Ø

Godset, som blev aflæsset, skulle op på tiende sal, hvorfor det ganske enkelt ikke var muligt at gøre på kortere tid, end de 5 minutter, som bilen holdt standset.

Der var desuden tale om 4 store melaminhylder samt noget værktøj, hvilket fremgår af kvitteringen (se nedenfor). Der var altså tale om omfangsrigt og tungt gods, hvorfor aflæsning på kortere tid ville have være umulig.

Det må også have stået klart for parkeringskontrolløren, at der var tale om en af- og pålæsning, da der nu heller ikke var tale om længere tid, end 5 minutter. Vi ankom i samme øjeblik, som han udskrev kontrolafgiften.

Kontrolafgiften er udstedt under påstand om en ulovlig parkering. Som følge af, at der aldrig er foretaget en ulovlig parkering, men en lovlig af- og påstand er bøden udstedt på et forkert grundlag, jf. Færdselslovens § 2, nr. 18, 2. pkt.

For uddybende argumentation for, hvorfor kontrolafgiften er ugyldig, henviser jeg til min indledende klage til parkeringsklagenævnet.

Ad. indklagedes påstand om vred adfærd.

Det fremgår af indklagedes svarskrift, at der skulle have været tale om vred adfærd fra min svigersøn og jeg, hvorfor det ikke var muligt for parkeringskontrolløren at overlevere kontrolafgiften. Dette mener jeg ikke er den korrekte udlægning af sagens forløb.

Da vi bliver bekendt med, at en kontrolafgift tilsyneladende er blevet udstedt, er både jeg selv og min svigersøn mundlamme. Vi gør blot kontrolløren opmærksom på, at der er tale om en af- og pålæsning, hvorefter han trækker på skuldrene, og går sin vej, uden at overlevere kontrolafgiften, og uden at uddybe yderligere. At der på nogen måde skulle have været tale om vred adfærd fra vores side må afvises, vi nåede simpelthen ikke at have en chance for at reagere, før end parkeringskontrolløren var gået sin vej. Forholdet at kontrolløren blot går sin vej medfører, at vi begge er i tvivl om hvorvidt en kontrolafgift overhovedet er blevet udstedt. Dette viste sig så at være tilfældet, da betalingspåmindelsen fremkommer i postkassen.

Ad. indklagedes manglende besvarelse på klagers egentlige påstand

Som afsluttende bemærkning, vil jeg påpege, at det undrer mig, at indklagede nu for tredje gang, stadig ikke forholder sig til indholdet i min klage, nemlig at der ikke var tale om en parkering, men en af- og pålæsning. Dette er et forhold som fremgår direkte af færdselslovens § 2, nr. 18, 2. pkt. Sådan som jeg ser det, så virker det som om, at indklagede har prøvet at skræmme mig fra at klage yderligere, ved at formulere sig så komplekst som muligt, og ved henvise til en masse forskellige retskilder, som regulerer forhold, jeg ikke har adspurg til.

Indklagede indbringer sin egen retssikkerhed i sin argumentation. Det gør jeg også. Jeg finder det i høj grad retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, at jeg på ingen måde kan få en jordnær og saglig argumentation for, hvorfor de mener, at jeg ikke skulle have foretaget en af- og pålæsning, men en ulovlig parkering, nu hvor jeg kan bevise, at det ikke er tilfældet.

Se foto”

Indklagede har særligt anført følgende:

” ...

Principalt: Parkeringsklagenævnet skal afvise at behandle klagen som udgøres af sag 4475 jf. vedtægter for Parkeringsklagenævnet § 5, stk. 2, nr. 3.

Subsidiært: Indklagedes krav mod klager fastholdes.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER TIL KLAGEN:

Ad. indklagedes principale påstand:

Indklagede bemærker, at en korrekt og fuldstændig sagsfremstilling af klagen, som udgøres af sag 4475, vil kræve, at indklagede får mulighed for at fremsætte vidnebevis. Da det ikke er muligt for indklagede at fremsætte vidnebevis, jf. vedtægter for Parkeringsklagenævnet, vil Parkeringsklagenævnets behandling af klagen, som udgøres af sag 4475, medføre tilsidesættelse af indklagedes processuelle retssikkerhed.

På baggrund af ovenstående bemærkninger om, at sagsfremstillingen ikke kan ske tilfredsstillende uden fremlæggelse af vidnebevis, bemærkes det, at klagen, som udgøres af sag 4475, ikke kan skønnes egnet til behandling af Parkeringsklagenævnet, hvorfor Parkeringsklagenævnet skal afvise klagebehandling, jf. vedtægter for Parkeringsklagenævnet § 5, stk. 2, nr. 3.

Ad. indklagedes subsidiære påstand:

Indklagedes krav skyldtes for klagers manglende betaling af kontrolgebyr med løbenr. [REDACTED] af den 04. september 2020 pålagt reg.nr. [REDACTED] for parkering i strid med den opslåede skiltning i tidsrummet kl. 16:05 til kl. 16:10 på Østre Havn, 9000 Aalborg.

Som bilag 1 vedlægges en udskrift af kontrolgebyret.

Af p-vagtens notat, fremgår det, at det ikke var muligt at placere kontrolgebyret på klagers køretøj eller overgive det til føreren, da klager udvisende vred adfærd, hvorfor indklagede den 14. september 2020 fremsender en gebyrfri betalingspåmindelse til den klager. Dette sker i fuld overensstemmelse med BEK. nr. 202 af 28/02/2014 § 1, stk. 2, 2. pkt.

Parkeringsforseelsen er angivet på bilag 1 som overtrædelse af punkt 7. Det fremgår endvidere, at punkt 7 vedrører ”parkering forbudt”.

Fotografier af anvendte køretøj, der er taget i umiddelbar forbindelse med observation og notering af parkeringen, samt at kontrolgebyret blev pålagt, vedlægges som bilag 2.

Det gøres gældende, at skiltningen på parkeringspladsen, Østre Havn, 9000 Aalborg, er i overensstemmelse med BEK. nr. 202 af 28/02/2014, hvorfor det bør have stået klager klart, at Østre Havn, 9000 Aalborg, reguleres efter privatretlige regler, samt hvilke regler og vilkår som er gældende for den foretagne parkering. Klager har ved sin parkering accepteret de skiltede regler og bestemmelser for parkeringen, herunder de vilkår som gælder for parkeringen.

Det fremgår af skiltningen på parkeringspladsen, at parkering er forbudt, jf. bilag 2.

Det bemærkes, at skiltningens ordlyd ikke giver anledning til fortolkningstvivel.

Det gøres gældende, at klagers køretøj på tidspunktet for p-vagtens observation og notering, holdt parkeret, hvor der var skiltet med parkering forbudt, jf. bilag 2, hvorfor kontrolgebyret er pålagt korrekt og fastholdes.

Indklagede bemærker, at det er klagers ansvar, at parkering sker i overensstemmelse med de skilte regler og bestemmelser.

Klagers indsigelse om, ikke at skulle betale kontrolgebyret med løbenr. [REDACTED] bestrides derfor i det hele.

Indklagede fastholder derfor, at kontrolgebyret er pålagt med rette, og klagers foretagne indbetaling er sket med rette, hvorfor kontrolgebyret samt klagers fulde indbetaling fastholdes.

..."

" ...

Principalt: Parkeringsklagenævnet skal afvise at behandle klagen som udgøres af sag 4475 jf. vedtægter for Parkeringsklagenævnet § 5, stk. 2, nr. 3.

Subsidiært: Indklagedes krav mod klager fastholdes.

BEMÆRKNINGER TIL REPLIKKEN:

Ad. indklagedes principale påstand:

Da klager ønsker at fremsætte vidnebevis, fastholder indklagede at sagen ikke kan skønnes egnet til behandling af Parkeringsklagenævnet, hvorfor Parkeringsklagenævnet skal afvise klagebehandling, jf. vedtægter for Parkeringsklagenævnet § 5, stk. 2, nr. 3 og henviser i øvrigt til indklagedes tidligere svar i sagen.

Ad. indklagedes subsidiære påstand:

Indklagede fastholder kravet, med henvisning til indklagedes svarskrivelse af den 01. december 2020 med følgende bemærkninger:

Klager har ved indkørsel til parkeringspladsen passeret indkørselsskiltet, som er opsat i overensstemmelse med BEK. nr. 202 af 28/02/2014. Klager har i den forbindelse stiltiende accepteret skiltningens ordlyd ved henstilling og parkering af køretøjet og dermed indgået aftale efter aftalelovens § 1. Det lægges derfor til grund, at færdselsloven ikke finder anvendelse på parkeringspladsen, Østre Havn, 9000 Aalborg.

Parkeringsklagenævnet bedes notere, at regler og bestemmelser vedr. parkering på offentlige arealer som fremgår af Færdselsloven, ikke finder anvendelse i for parkeringer foretaget på privat parkeringsarealer, jf. U.2015.2546H, som er en gengivelse af Højesterets afgørelse, hvoraf det fremgår at "Uanset at færdselsloven som udgangspunkt finder anvendelse for færdsel på det private parkeringsområde, gælder reglerne i færdselslovens [...] kun for offentligretlig regulering af parkering, som håndhæves af politiet eller kommunalt ansatte parkeringskontrollører [...]. Reglerne gælder således ikke direkte for parkering på det private parkeringsområde, og der er heller ikke grundlag for at anvende reglerne analogt."

Indklagede arbejder ikke ud fra de samme regler som det offentlige, men opererer under privatretlige regler. På p-arealer kontrolleret af indklagede anses enhver hensætning af køretøjet som en parkering. Da p-vagten startobserverer bilen, har der ikke været tvivl om, at parkering har været påbegyndt, og p-vagten har konstateret, at der ikke har været aktivitet ved bilen.

Indklagede fastholder derfor, at kontrolgebyret er pålagt med rette, og klagers foretagne indbetaling er

sket med rette, hvorfor kontrolgebyret samt klagers fulde indbetaling fastholdes og henviser i øvrigt til indklagedes tidligere svar i sagen samt indklagedes bemærkninger fremsat ved svarskrivelsen af den 01. december 2020.

...”

SAGENS DOKUMENTER:

Parternes indlæg og bilag.

PARKERINGSKLAGENÆVNETS BEGRUNDELSE OG RESULTAT:

2 medlemmer (Mette Søgaard Vammen og Thomas Jørgensen) udtaler:

Af skiltningen på området fremgår, at parkering er forbudt alle dage fra 00.00-24.00.

P-vagten har observeret køretøjet i tidsrummet kl. 16:05-16:10, hvor der var parkering forbudt.

Klageren anført, at han var i gang med af- og pålæsning af køretøjet.

Da køretøjet var parkeret, hvor der var parkering forbudt, og da der under p-vagtens observation ikke var tegn på af- og pålæsning, er kontrolafgiften udstedt med rette.

Herefter er APCOA PARKING DANMARK A/S berettiget til at opretholde kravet om betaling af kontrolafgiften.

1 medlem (Simon Kildeby) udtaler:

Afgiften er pålagt med begrundelsen, ”Parkering forbudt”. Klager har anført, at han ikke har foretaget en parkering, men at han var i gang med en af- og pålæsning.

Ved parkering på et privat parkeringsområde beror parkeringsrestriktionerne på aftaleretlige regler, og ved kørsel ind i området, må dette forstås, som at klager accepterer aftalen på de vilkår, der gælder for den pågældende plads.

Af skiltningen på området fremgår det, at ’ Parkering forbudt’. Det fremgår imidlertid ikke, at fx standsning eller af- og pålæsning ikke skulle være tilladt. Dette må fortolkes i overensstemmelse med U.2020.2778, hvor alene en hensættelse af et køretøj i kortere tid ikke er tilstrækkeligt til at manifestere en parkering. Da skiltningen er udfærdiget og administreres af parkeringsselskabet, må det derfor påhvile indklagede at bevise, at klager ikke har overholdt aftalen.

Mod klagers benægtelse, finder mindretallet det ikke for godtgjort, at der er foretaget en parkering. Afgiften er udstedt efter 5 minutters observation, hvilket ikke er urimelig lang tid til en af- og pålæsning.

Det forhold at der ikke var synlige tegn på af- eller pålæsning under vagtens observation, bør ikke ændre herved, da det må anses for normalt og i overensstemmelse med almindelig agtpågivenhed samt forsikringssekskabernes anbefaling, at man lukker og slukker for bilens funktioner, selv om man kun er væk fra sin bil i korte perioder, som 5 minutter må anses for at være.

Indklagede har efter mindretallets vurdering ikke løftet bevisbyrden for, at klager har holdt parkeret, hvorfor klageren bør fritages for indklagedes betalingskrav.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

PARKERINGSKLAGENÆVNETS AFGØRELSE:

APCOA PARKING DANMARK A/S er berettiget til at opretholde kravet om betaling af kontrolafgiften på kr. 795,-.

Klageren skal betale beløbet til APCOA PARKING DANMARK A/S, som sender betalingsoplysninger til klageren.

Klagegebyret tilbagebetales ikke til klager.

Der er ikke taget stilling til øvrige sagsomkostninger.

Hver af parterne kan anlægge sag ved domstolene om de forhold, som klagen har vedrørt.

Klageren henvises til at søge yderligere oplysning om eventuel bistand i forbindelse med sagsanlæg på www.domstol.dk, www.advokatsamfundet.dk og/eller eget forsikringselskab om eventuel retshjælpsforsikring.

På Parkeringsklagenævnets vegne

Mette Søgaard Vammen
Nævnensformand